

[Lars P. Jensen.]

købstilladelse, betale omkostningerne ved dette fordelingsarbejde. Det er i udvalget oplyst, at skal disse omkostninger dækkes gennem afgifter på indkøbstilladelser, og går man ud fra, at det antal tilladelser, der vil blive udstedt i 1956, vil være 6 000 for automobilers vedkommende og 25 000 for motorcyklers vedkommende, vil beløbet andrage omkring 60 kr. pr. indkøbstilladelse til automobil og 20 kr. pr. indkøbstilladelse til motorcykel. Jeg har stadig den opfattelse, at det vil være rigtigt at gøre det, såfremt vi skal bibeholde tildelingsordningerne. I udvalget har vi drøftet, hvorvidt vi helt kunne forlade tildelingsordningerne og lade det hele foregå på dollarpræmieringsbasis. Vi har endvidere drøftet spørgsmålet om en eventuel aftrapning af en sådan ordning. Jeg er klar over, at den vil rumme mange problemer; der er mange ting, der skal gennemdrøftes. Jeg tror derfor, det vil være rigtigt at få en samlet drøftelse af hele dette spørgsmål i vareforsyningsudvalget, og jeg vil understrege, at jeg tror, det vil være rigtigt at få denne drøftelse ret snart. Hele det store erhverv, det her drejer sig om, kan ikke i længden være tjent med, at der er uro omkring alle disse spørgsmål. Da der er enighed i udvalget om, at en sådan samlet drøftelse skal foregå, vil vi fra socialdemokratiets side selvfølgelig afholde os fra at stille forslag om en detalje af hele dette store problem, men vente og se, hvad den samlede drøftelse kan bringe.

Vi har, som der er skrevet i betænkningen, fået tilstillet de første resultater af prisundersøgelserne af varer på den bundne liste. Disse opgørelser drejer sig om husholdningskøleskabe, radiatorer og badekar. Der mangler endnu oplysninger om følgende varer: centralvarmekedler, olie-fyr, fliser, elektriske strygejern, kødhakke-maskiner, hvedemel, kartofler, ærtekonserver, glødelamper og gummistøvler; men det står mig helt klart, at det vil tage meget lang tid, før dette arbejde kan afsluttes, hvis man da ikke vil oprette et helt departement til at foretage disse undersøgelser eller udvide det bestående ret væsentligt. Dette materiale skal nu drøftes i udvalget. Der er unægtelig interessante oplysninger heri, såvel om import- og produktionspriser som om avancesatser. Jeg går ud fra, at

hele materialet engang med tiden kan offentliggøres, foreløbig er det jo kun til udvalgets information.

Det af det ærede medlem hr. Tholstrup stillede ændringsforslag uden for betænkningen kan vi selvfølgelig ikke stemme for. Dets gennemførelse ville betyde, at vareforsyningsloven skulle ophæves pr. 1. januar 1957, at al import og eksport bliver fri, og at der kun kan træffes foranstaltninger med hensyn til olierationering og olieimport.

Vi kan stemme for de ændringsforslag, der er stillet af socialdemokratiet og det radikale venstre, men anbefaler at stemme imod de af det konservative folkeparti og venstre stillede underændringsforslag samt det af det ærede medlem hr. Tholstrup uden for betænkningen stillede ændringsforslag.

Rager: Det er for så vidt kun en enkelthed, jeg agter at beskæftige mig med her, men det er på den anden side en enkelthed, der forekommer mig at have nogen principiel betydning. Det drejer sig om det ændringsforslag, nr. 2, som jeg er medforlagsstiller til, og hvorefter ministeren for handel, industri og søfart bemyndiges til at fastsætte regler for, i hvilket omfang de udgifter, der påføres kommunerne ved rationeringsordningerne, vil kunne refunderes af statskassen.

Det ærede medlem hr. Weikop sagde, at han var initiativtager, eller i hvert fald medinitiativtager, til dette ændringsforslag, som er accepteret af hele udvalget, dog fra min side med nogen betænkelighed. Det er måske ret naturligt, at man undertiden siger: disse udgifter afholdes, fordi det nu engang er nødvendigt, men hvorfor skal de enkelte kommuner afholde dem? Hvorfor skal ikke staten gøre det? Det kan være et rent principielt spørgsmål, men det, der interesserer mig, er, hvorledes det vil virke, når man flytter sådanne udgifter, der er afholdt af kommunerne, over på staten. Da vi drøftede spørgsmålet i udvalget, rettede jeg den forespørgsel til den højtærede handelsminister, om ministeren var i stand til at svare på, hvorledes dette forholdt sig. Det var handelsministeren ikke. Det var så i udvalget på tale, om vi skulle tilkalde finansministeren, men da det i forbindelse med denne lov